

очи и посрѣдъ паднѣ быва намъ тъмно: съ разкалено сърце и въ Свещенното писаніе нищо божественно не можешъ видѣ. И тъй като свършамъ нашето съвѣсѣдованіе за книгытѣ на Свещенното Писаніе, да побѣсѣдоуваме сега за Свещеннытѣ прѣданіа.

Ный вече казвахъмы, че апостолытѣ въ своитѣ книги не написали сичко, което чдѣли отъ Исуса Христа и което имъ видѣшавалъ Дѣхъ свѣтъ, но и много прѣдавали на вѣрдоушытѣ ѹстно, съ дѣмы. И заради тѣхъ апостолъ Павелъ пишѣлъ на Солоникитѣ: Тѣмже, братіе, стойте, и держите преданіа, имъ же надѣчистесѣ, или словомъ, или посланіемъ нашимъ. Тѣхъ ѹченіе, словесно прѣдѣдено отъ апостолытѣ и послѣ написано отъ свѣтытѣ отцы, нарича се свещенно прѣданіе. И тъй ето кое ѣ различіето междѣ Свещенното Писаніе и свещенното прѣданіе: Свещенното Писаніе заключава въ себе си божественно ѹченіе, писмено прѣдѣдено намъ отъ апостолытѣ, а свещенното прѣданіе заключава въ себе си божественното ѹченіе, прѣдѣдено намъ отъ апостолытѣ словесно. А какво именно ѣ стигнало до насъ чрѣзъ посрѣдството на свещеннытѣ прѣданіа? Тѣхъ сѣ тѣ нѣкои истини и происшествіа, които отъ най първытѣ врѣмена на